

..γυναίκες
..γυναίκες
..γυναίκες
..γυναίκες

..γυναίκες
..γυναίκες
..γυναίκες
..γυναίκες
..γυναίκες
..γυναίκες

παζλ από μικρές πολυφωνίες

pepper 96.6

Μάρτιος 2013 - Θέατρο Φούρνος
Μαυρομιχάλη 168, Εξάρχεια, τηλ.2106460748

Αντί προλόγου - Αντί επίλογου - Σημείωμα σκηνοθέτη.

Πάντα αγαπούσα τις γυναίκες. Μεγάλωσα από πολύ ωραίες γυναίκες.

Η καθημερινότητα μου περιλαμβάνει στιγμές με πολύ ωραίες γυναίκες.

Όχι απλώς όμορφες στην εικόνα, αλλά ωραίες.

Πιστεύω ότι δεν υπάρχει άνθρωπος -ανεξαρτήτως φύλου-

που να μην έχει ερωτευθεί τουλάχιστον μία γυναίκα, μία φορά στην ζωή του.

Άλλωστε, τις χρειαζόμαστε. Τις χρειαζόμαστε για να κλέβουμε από την ομορφιά

και την ενέργειά τους, και εκείνες να ρουφάνε τον χρόνο μας.

Σε ένα τραγούδι του, ο Θηβαίος λέει : “Όσο αξίζει μια γραντζουνιά

απ’ την ανάσα σου, δεν αξίζουν θεωρίες μιας ζωής.

Γυναίκα, αν έχω κάνει λάθος συγχώρα με. Γυναίκα, αν είμαι σωστός μην μου το πείς.”

Ο τίτλος του τραγουδιού “**Γυναίκα**”. Πηγή έμπνευσης διαχρονικότητα.

Και τότε λες: “*Να τι θα κάνω!*”. Αλλά, όσο καλά και αν νομίζω ότι τις ξέρω,

δεν μπορώ να τις “παίξω” χωρίς να βγεί κωμικό -ακόμη τουλάχιστον..

Στην συνέχεια μπήκε η συνθήκη του έργου. Ο στόχος των ηρωίδων: να γυρίσουν στη ζωή

για τον άντρα της η καθεμία, είτε αυτός είναι πατέρας, γιός, εραστής ή αδερφός.

Έπειτα προστέθηκε και το εμπόδιο: μόνο μία θα γυρνούσε. Συνδυασμός και διασκευή

από δύο αγαπημένα έργα η συνθήκη. Στο “*Κεκλεισμένων των Θυρών*” του Σαρτρ,

η κόλαση είναι οι υπόλοιποι άνθρωποι που αναγκάζομαστε να μοιραστούμε μαζί τους

μια αιωνιότητα σε έναν περιορισμένο χώρο. Ενώ, στο “*Τρείς Ψηλές Γυναίκες*” του Άλμπε

έχουμε, όχι τις δύο, αλλά τις τρεις όψεις ενός νομίσματος, **τα τρία ηλικιακά πρόσωπα μίας γυναίκας**.

Στο έργο μας αφού μπήκαν οι συνθήκες, συνθέσαμε κείμενα αναλύοντας γυναικείες μορφές

από ταινίες, ενώ δώσαμε φωνή μέσα από αυτοσχεδιασμούς σε γυναίκες από πίνακες

και συμπληρώσαμε με προσωπικά βιώματα ή ιστορίες γνωστών και φίλων που μας ταίριαζαν.

Για να ολοκληρωθεί το “**παζλ**” προσθέσαμε στοιχεία απο διασκευές που κάναμε

σε κείμενα του παγκοσμίου θεάτρου.

Μέσα από την διαδικασία αυτή προέκυψαν οι ρόλοι-έννοιες της παράστασης.

Προέκυψε η παράσταση γενικότερα, που αν με ρωτάτε, δεν γνωρίζω να σας πω

εάν τελικά οι τέσσερις αυτές γυναίκες συνδέονται -με την έννοια ότι σχετίζονται μεταξύ τους-

ή είναι οι διαφορετικές εκφάνσεις του ίδιου προσώπου.

Δεν με αφορά ο ρεαλισμός.

Στο θέατρο φτιάχνουμε στιγμές, και δείχνουμε την ζωή όπως είναι στα **όνειρα**.

Είτε αυτά είναι όνειρα, είτε είναι εφιάλτες. Μην χάσετε χρόνο με το να εξηγήσετε λογικά την ιστορία,

αλλά κερδίστε τον, με το να αισθανθείτε και να ταυτιστείτε. Γιατί ουσιαστικά οι τέσσερις γυναίκες

πάνω στην σκηνή δεν είναι ούτε τέσσερις, ούτε μία, αλλά χιλιάδες.

Όσες έχουμε γύρω μας, μέσα μας, στο μυαλό μας και στην καρδιά μας.

-Η παράσταση είναι αφιερωμένη εξαιρετικά στην Μαρίνα, στην Στέλλα, στην Γιάννα,

στην Αθηνά, στην Σμαράγδα, στην Ελευθερία, στην Μυρτώ, στην Άλκηστη,

στην γιαγιά Μαρίτσα, και στην μνήμη της γιαγιάς Θεοδώρας.-

Δ.Α.

σκηνοθεσία-δραματουργική επιμέλεια κειμένων:

αλιμπέρτης δημήτρης

παίζουν:

νικολέττα ανδρώνη, κατερίνα μπουλιέρη, μαρία - oltiana σολά, μαρία φράγκου

σκηνικά-κοστούμια:

λήδα δοκουμετζιδη

επιμέλεια κίνησης-χορογραφίες:

φρόσω κορρού

φωτισμοί:

κώστας μπάμπης

βοηθός σκηνοθέτη:

τάσος σαρέλλας

φωτογραφίες-βίντεο:

γιώργος Γιαννίμπας

make up-χτενίσματα:

βαρβάρα σόλα

-στην παράσταση ακούγεται το κείμενο "συνέντευξη με την Φρίντα" της νανάς δαρειώτη,

στα σκηνικά εμπεριέχεται πίνακας της στέλλας караγκούνη-βλαχάβα και το εξώφυλλο

του προγράμματος είναι μακέτα του σκηνικού της λήδας δοκουμετζιδη.